

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 50.

Vydána dne 10. listopadu 1945.

Cena Kčs 1.80.

O B S A H:

(112.—116.) **112.** Dekret presidenta republiky o správě soudních věznic a trestních ústavů. — **113.** Dekret presidenta republiky o úpravě, řízení a kontrole zahraničního obchodu. — **114.** Dekret presidenta republiky o zřízení nových ředitelství pošt a o úpravě obvodů ředitelství pošt v zemích České a Moravskoslezské. — **115.** Dekret presidenta republiky o hospodaření uhlím a palivovým dřívím. — **116.** Dekret presidenta republiky o změně zákona ze dne 25. června 1926, č. 122 Sb. a vládního nařízení ze dne 17. července 1928, č. 124 Sb., o úpravě platů duchovenstva církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných, a o platovém přídávku k nejnižšímu ročnímu příjmu duchovenstva.

112.

Dekret presidenta republiky

ze dne 26. října 1945

o správě soudních věznic a trestních ústavů.

K návrhu vlády ustanovují:

§ 1.

Obecná zásada.

Řízení a správa soudních věznic a trestních ústavů, jakož i dozor na ně, náleží k věcem justiční správy.

§ 2.

Správa soudních věznic.

(1) Věznice okresních soudů řídí přednostové okresních soudů, u nichž jsou věznice zřízeny; spravují je za pomoci soudních nebo vězeňských zřízenců.

(2) Věznice krajských soudů řídí presidenti krajských soudů, u nichž jsou věznice zřízeny; spravují je za pomoci úředníků, zřízenců a ostatních zaměstnanců věznice. Presidentům krajských soudů náleží též vykonávat za pomoci úředníků věznice krajského soudu dozor na věznice podřízených okresních soudů.

(3) Je-li v témž místě věznice krajského soudu a zvláštní věznice okresního soudu, řídí a spravuje president krajského soudu také věznici tohoto okresního soudu.

§ 3.

Správa trestních ústavů.

(1) Trestní ústavy řídí jejich přednostové a spravují je za pomoci úředníků, zřízenců a ostatních zaměstnanců ústavu.

(2) Místní dozor na ústav vykonává ústavní komisař (jeho náměstek), ustanovený ministerstvem spravedlnosti. Komisařem (jeho náměstkem) může být ustanoven jen kdo má způsobilost pro úřad soudcovský.

§ 4.

Společná ustanovení.

Jsou-li v témž ústavu umístěny ve zvláštních odděleních trestní ústavy různého druhu, vztahuje se působnost přednosty ústavu a ústavního komisaře na všechna zvláštní oddělení, umístěná v témž ústavu. To platí obdobně také o presidentu krajského soudu, vykonávají-li se ve zvláštním oddělení věznice krajského soudu tresty a opatření, které by se měly vykonávat v trestním ústavu.

Působnost ministerstva
spravedlnosti.

§ 5.

(1) Ministerstvo spravedlnosti vykonává dosavadní správní působnost zemských soudů ve věcech soudních věznic a trestních ústavů, dále v osobních věcech jejich úředníků zdravotní, duchovní, vězeňské správní a výchovné služby, úředníků a zřízenců strážní služby jakož i pomocných dozorců vězňů a zaměst-

nanců věznic, jejichž služební poměr je založen na individuální smlouvě.

(2) Věci nevyžadující nezbytně jednotného řízení přenechá ministerstvo spravedlnosti správní působnosti přednostů okresních soudů, presidentů krajských soudů s trestní pravomocí a přednostů trestních ústavů.

(3) Přednostové okresních soudů jsou v těchto věcech podřízeni presidentu nadřízeného krajského soudu s trestní pravomocí, presidenti krajských soudů a přednostové trestních ústavů přímo ministerstvu spravedlnosti.

§ 6.

Ministerstvu spravedlnosti přísluší vrchní dozor na soudní věznice a trestní ústavy; může je kdykoliv dáti prohlédnouti osobami k provádění prohlídek zvláště určenými.

§ 7.

Ministerstvo spravedlnosti vydává domácí řády pro soudní věznice a trestní ústavy, instrukce pro orgány pověřené jejich řízením a správou a dozorem na ně, jakož i služební předpisy pro zaměstnance soudních věznic a trestních ústavů.

§ 8.

(1) Ministerstvo spravedlnosti může ze závažných důvodů, zejména z důvodů hospodářného využití soudních věznic a trestních ústavů naříditi:

a) aby tresty a opatření, které by se měly vykonávati v trestních ústavech různého druhu, byly vykonávány ve zvláštních odděleních téhož ústavu,

b) aby tresty a opatření, které by se měly vykonávati v trestním ústavu, byly vykonávány ve zvláštním oddělení k tomu vhodných věznic krajských soudů,

c) aby kratší tresty na svobodě, které by se měly vykonávati ve věznici krajského soudu, byly vykonávány ve věznicích okresních soudů.

(2) Ministerstvo spravedlnosti může oprávnění uvedené v odst. 1, písm. c) zcela nebo zčásti přenést na presidenty krajských soudů s trestní pravomocí.

Závěrečná ustanovení.

§ 9.

(1) Pozbývají účinnosti:

a) nařízení ze dne 25. října 1865, č. 109 ř. z., jímž bylo vyhlášeno převzetí řízení a správy vězení ministerstvem spravedlnosti,

b) §§ 10 až 15 zákona ze dne 1. dubna 1872, č. 43 ř. z., o vykonávání trestů v samovazbě a zřizování komisí pro výkon trestu,

c) § 4 zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 284 Sb., jímž se stanoví poměr trestů v území různého práva.

(2) Zrušuje se použitelnost těchto předpisů:

a) vládního nařízení ze dne 10. srpna 1939, č. 218 Sb., o správě soudních věznic a trestních ústavů,

b) vládního nařízení ze dne 17. října 1942, č. 380 Sb., kterým se mění předpisy o správě soudních věznic a trestních ústavů.

§ 10.

Ustanovení zákona ze dne 11. března 1931, č. 48 Sb., o trestním soudnictví nad mládeží nejsou tímto dekretem dotčena.

§ 11.

Tento dekret nabývá účinnosti prvním dnem druhého měsíce následujícího po jeho vyhlášení a platí v zemích České a Moravskoslezské; provede jej ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Stránský v. r.

113.

Dekret presidenta republiky ze dne 27. října 1945

o úpravě, řízení a kontrole zahraničního obchodu.

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou ustanovují:

§ 1.

(1) Ministr zahraničního obchodu se zmocňuje, aby upravoval, řídil a kontroloval dovoz, vývoz a průvoz zboží všeho druhu a rozhodoval v dohodě s Národní bankou Československou o úhradách potřebných k jeho dovozu.

(2) Může zejména:

a) naříditi, že dovoz, vývoz nebo průvoz zboží jest bez povolení nebo povolovacího potvrzení ohlášky ministerstva zakázán,

b) určovati rozsah a podmínky povolení nebo povolovacího potvrzení ohlášky a vázati je na příkazy,

c) vydávati v rámci své působnosti příkazy i zákazy pro nákup zboží v cizině a pro prodeje a uskladnění zboží, které jest určeno k vývozu a kontrolovati při dovozu a vývozu jakost, cenu a úpravu zboží, jakož i shoduje-li se obsah zásilků s průvodními listinami,

d) určovati s výjimkou předmětů státního monopolu obchodníky a firmy, kteří budou oprávněni prováděti dovozní, vývozní nebo průvozní obchody se zbožím všeho nebo určitého druhu (dovozci, vývozci a průvozci); udělené oprávnění může omeziti nebo odníti.

§ 2.

(1) Ministr zahraničního obchodu může stanoviti a vybírati poplatky za povolení udělovaná podle § 1, odst. 2, písm. a).

(2) V odůvodněných případech může na žádost poplatků snížit nebo prominouti nebo zaplacený poplatek zcela nebo zčásti vrátiti.

(3) Zkrácení poplatku trestá se podle důchodkového trestního práva jako těžký důchodkový přestupek 4—20násobnou částkou zkráceného poplatku.

§ 3.

(1) Ministr zahraničního obchodu vyslechne před vydáním předpisů a opatření podle § 1, odst. 2, písm. a) a § 2 sbor zástupců složený ze zástupců ministerstev zahraničního obchodu a financí a Národní banky Československé.

(2) Sbor bude zasedati u ministerstva zahraničního obchodu za předsednictví úředního zástupce tohoto ministerstva, které bude též tento sbor podle potřeby svoláti k poradám.

(3) Sbor úředních zástupců je kromě toho oprávněn podávati ve věcech týkajících se úpravy, řízení a kontroly zahraničního obchodu na vyzvání ministerstva zahraničního obchodu nebo z vlastního podnětu dobrá zdání.

§ 4.

Opatření podle §§ 1 a 2 bude vykonávati ministr zahraničního obchodu podle směrnic stanovených v dohodě s ministry, do jejichž působnosti náleží obhospodařování příslušného dováženého, vyváženého nebo prováženého zboží.

§ 5.

(1) Ke splnění úkolů podle § 1 může ministr zahraničního obchodu zejména:

a) požadovati od dovozců, vývozců, průvozců a ostatních zúčastněných osob, aby podávali zprávy, hlášení a vysvětlení ve všech věcech, spadajících do oboru jejich působnosti nebo činnosti a předkládali doklady, vedli knihy a zapisovali obchodní jednání,

b) prováděti u nich řádně legitimovanými orgány kontrolu, zejména nahlížením do obchodních knih, zápisů a korespondence.

(2) Orgány a osoby, zúčastněné na provádění úkolů podle tohoto dekretu, jsou povinny zachovávatí přísnou mlčenlivost o všech věcech, o kterých se dověděly při provádění činnosti podle odst. 1.

(3) Povinnost mlčenlivosti nezaniká skončením činnosti nebo vystoupením ze služebního poměru.

(4) Při výkonu své funkce mají řádně legitimované orgány, uvedené v odst. 1, postavení veřejných orgánů ve smyslu § 68 trest. zák. z 27. května 1852, čís. 117 ř. z., § 461 zák. čl. V/1878, resp. § 5 zák. čl. XL/1914.

§ 6.

Všechny úřady a orgány veřejné správy, veřejnoprávní instituce, hospodářské útvary a organizace jsou povinny spolupůsobiti při plnění úkolů ministerstva zahraničního obchodu podle tohoto dekretu.

§ 7.

Dovozci, vývozci a průvozci jsou povinni řádně vykonávati všechny příkazy, podmínky a pokyny, které jim budou ministerstvem zahraničního obchodu uloženy.

§ 8.

Předpisy a opatření všeobecné povahy podle §§ 1, 2 a 3 vyhláší ministr zahraničního obchodu v Úředním listě republiky Československé.

§ 9.

(1) Bez újmy stíhání podle jiných předpisů potrestá okresní národní výbor trestem vězení do 1 roku nebo pokutou do 1.000.000 Kčs nebo oběma těmito tresty každého, kdo vědomě poruší ustanovení tohoto dekretu nebo předpisů na jeho podkladě vydaných a zejména kdo uvěde nebo učiní nepravdivé nebo neúplné údaje o skutečnostech rozhodných podle tohoto dekretu nebo předpisů a opatření jej provádějících pro schválení, udělení povolení, závazného příslibu nebo jiného osvědčení, anebo rozhodující skutečnosti vědomě zamlčí.

(2) Byla-li uložena pokuta, buď pro případ její nedobytnosti zároveň vyměřen podle míry zavinění náhradní trest vězení do 1 roku.

§ 10.

Tento dekret, jakož i předpisy na jeho podkladě vydané nevztahují se na mincované nebo nezpracované zlato a stříbro, platinu a kovy skupiny platinové, cenné papíry, směnky, šeky, pověřovací listy, poukázky, peníze, pojistky a vkladní knížky.

§ 11.

(1) Všechny předpisy odporující tomuto dekretu se zrušují, po případě se zrušuje jejich použitelnost.

(2) Zrušuje se zákon č. 418/1920 Sb. o úřadu pro zahraniční obchod.

(3) Tímto dekretem zůstávají nedotčeny:

§ 4 odst. 2 celního zákona č. 114/1927 Sb.,

§ 42 zákona č. 131/1936 Sb. o obraně státu a prováděcí vládní nařízení č. 157/1936 Sb. o předmětech, k jejichž dovozu a vývozu je třeba povolení vojenské správy,

ustanovení dekretu presidenta republiky č. 50/1945 Sb. o opatřeních v oblasti filmu, působnost ministerstva zdravotnictví podle zákona č. 29/1938 Sb.

§ 12.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr zahraničního obchodu v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Ripka v. r.

114.

Dekret presidenta republiky

ze dne 27. října 1945

o zřízení nových ředitelství pošt a o úpravě obvodů ředitelství pošt v zemích České a Moravskoslezské.

K návrhu vlády ustanovují:

§ 1.

V zemi České se zřizují nová ředitelství pošt se sídlem v Táboře, v Plzni a v Ústí nad Labem.

§ 2.

(1) Obvod ředitelství pošt v Táboře tvoří jižní část území Čech. Jest ohraničen křivkou, počínající na západě na státních hranicích západně od Knížecí Pláně a probíhající směrem severním přes Kvildu, Stachy, Vacov, Čestice, Němčice u Volyně, Volenice, Střelské Hoštice, Zábort u Blatné, Oselce, Kasejovic, Hvoždany, Rožmitál pod Třemšínem, dále směrem východním přes Březnici, Chrašnice, Milešov nad Vltavou, Kamýk nad Vltavou, Chlum u Sedlčan, Vrchotovy Janovice, Votice, Jankov, Louňovice pod Blaníkem, Kamberk, Lukavec, Košetice, Senožaty, Červenou Řečici, Vyskytnou, Německou Vyskytnou až k moravským zemským hranicím severně od Jihlavy, odtud směrem jihozápadním podél moravských zemských hranic, dále podél státních hranic, a končící na státních hranicích západně od Knížecí Pláně.

(2) Obvod ředitelství pošt v Plzni tvoří západní a severozápadní část území Čech. Jest ohraničen křivkou, počínající na východě na státních hranicích východně od Božího Daru, probíhající zhruba směrem východním přes Perštejn, Verněřov, Pruněřov, Kadaň, Soběsuky, Žatec, dále zhruba směrem jižním přes Kněžice u Podbořan, Blšany, Očihov, Petrohrad, Blatno u Jesenice, Vysokou Libyni, Kralovice, Liblín, Radnice u Rokycan, Mýto v Čechách, Strašice, Nové Mitrovice, Dožice, Vrčeň, Pačejov, Chanovice, Horažďovice, Žichovice, Žihobce, Soběšice u Sušice, Nezdice na Šumavě, Kašperské Hory a dále směrem jižním od Srní na státní hranice, odtud směrem severozápadním podél státních hranic, a končící na státních hranicích východně od Božího Daru.

(3) Obvod ředitelství pošt v Ústí nad Labem tvoří severní část území Čech. Jest ohraničen křivkou, počínající na západě na státních hranicích západně od Českého Wiesenthalu, probíhající zhruba směrem východním přes Stolzenhain, Měděnec, Německé Kralupy, Čachovice, Hořetice, Postoloprty, Lenešice, dále směrem severovýchodním přes Čížkovice, Litoměřice, Ploskovice, Úštěk, Liběšice u Úštěku, Zahradky u České Lípy, odtud k východu přes Kuřívodky, dále směrem severovýchodním přes Hodkovice, Pulečň, Huť, Smržovku, Albrechtice v Jizerských horách až ke státním hranicím jihovýchodně Bílého Potoku pod Smrkem, odtud směrem severním podél státních hranic a končící na státních hranicích západně od Českého Wiesenthalu.

§ 3.

Hranice obvodu ředitelství pošt v Pardubicích se nově upravují tak, že na západě jest

ohraničen křivkou, počínající na západě na státních hranicích severně od Horního Polubného, probíhající směrem jihozápadním přes Desnou v Jizerských horách, Tiefenbach nad Desnou, Horní Tanvald, Plavy, Zásadu, železný Brod, Vranové - Malou Skálu, Sychrov, Svijany, odtud směrem jihovýchodním přes Žďár u Svijan, Libuň, Jičín, Veliš u Jičína, Miličevy, dále směrem jižním přes Vysoké Veselí, Hlušice, Lužec nad Cidlinou, Chlumeck nad Cidlinou, Krakovany v Čechách, Týnec nad Labem, Záboří nad Labem, Kutnou Horu, Miskovice u Kutné Hory, Suchdol u Kutné Hory, Zbraslavi, Zruč nad Sázavou, odtud směrem jihovýchodním přes Ledč nad Sázavou, Zahrádku u Ledče, Kaliště, Želiv, Větrný Jeníkov, Smrčnou, a končící na moravských zemských hranicích jižně od Německého Šicndorfu.

§ 4.

Z obvodu ředitelství pošt v Praze se vylučují části území, uvedené v § 2, odst. 1 až 3, tvořící obvody nových ředitelství pošt, jakož i část území, která se přičleňuje podle § 3 do obvodu ředitelství pošt v Pardubicích.

§ 5.

V zemi Moravskoslezské se zřizuje nové ředitelství pošt se sídlem v Olomouci.

§ 6.

(1) Obvod ředitelství pošt v Olomouci tvoří východní část území Moravy vyjma části území, tvořící část obvodu ředitelství pošt v Opavě. Jest ohraničen křivkou, počínající na západě na státních hranicích západně od Boršova, probíhající zhruba směrem jihovýchodním přes Křenov, Chorníci, Kladky, Jesenec, Skřípov na Moravě, Brodek u Konice, Jednov, Drahany, Rozstání, dále na východ přes Vřesovice, Pivín, potom směrem jižním přes Němčice nad Hanou, Mořice na Hané, Pavlovice u Kojetína, Zborovice, Litenčice, odtud směrem východním přes Roštín, Bařov, Malenovice nad Dřevnicí, Želechovice nad Dřevnicí, Valašské Klobouky, odtud přes Brumov na slovenské zemské hranice, dále podél slovenských zemských hranic až k Bílé na Moravě, dále odtud směrem severozápadním přes Horní Bečvu, Dolní Bečvu, Rožnov pod Radhoštěm, Zubří, Zašovou, Lešnou, Bělotín, Spálov, Budišov nad Budišovkou, Dvorce na Moravě, Roudno, Karlovec, Valšov, Velkou Štáhlí, Vizmběrk, Kouty nad Desnou, Ostružnou na státní hranice severně od Starého Města pod Sněžníkem, odtud směrem jihozápadním po státních hranicích a dále českých zemských hranicích, a končící na těchto hranicích západně od Boršova.

(2) Z obvodu ředitelství pošt v Brně se vylučuje část území, vyznačená v § 6, odst. 1, tvořící obvod nového ředitelství pošt v Olomouci.

§ 7.

Dobu, kdy jednotlivá nově zřízená ředitelství pošt zahájí svou činnost, určí ministr pošt vyhláškou v Úředním listě republiky Československé a ve Věstníku ministerstva pošt.

§ 8.

Dnem 5. května 1945 zrušuje se použitelnost vládního nařízení ze dne 11. dubna 1942, čís. 167 Sb., kterým se upravují obvody ředitelství pošt v Praze, v Pardubicích a v Brně, a dnem 1. srpna 1945 zrušuje se použitelnost opatření Stálého výboru Národního shromáždění republiky Česko-slovenské ze dne 10. listopadu 1938, č. 277 Sb., kterým se rozšiřuje obvod působnosti ředitelství pošt a telegrafů v Brně.

§ 9.

Tento dekret, pokud v něm není stanoveno jinak, nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede jej ministr pošt.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Hála v. r.

115.

Dekret presidenta republiky

ze dne 27. října 1945

o hospodaření uhlím a palivovým dřívím.

K návrhu vlády a po dohodě se Slovenskou národní radou ustanovují:

§ 1.

(1) Aby bylo na celém území republiky Československé jednotně řízeno hospodaření uhlím a palivovým dřívím, vytěženým na tomto území nebo sem dovezeným, zřizuje se ústřední rozdělovna uhlí se sídlem v Praze (v dalším Rozdělovna).

(2) Rozdělovna rozděluje zejména uhelnou těžbu, vykázanou v předběžných odhadech jednotlivých revírů, jakož i uhlí dovezené, na tři hlavní spotřební skupiny: železnice, průmysl a ostatní spotřebu, a to po slyšení zástupců těchto skupin. Zástupce skupiny „železnice“

jmenuje ministr dopravy, skupiny „průmysl“ ministr průmyslu v dohodě s ministrem výživy a skupiny „ostatní spotřeba“ ministr vnitřního obchodu v dohodě s ministry ochrany práce a sociální péče a zemědělství.

(3) Uhlím se rozumí veškeré druhy uhlí kamenného a hnědého a všechna pevná paliva z nich vyrobená.

(4) Palivovým dřívím se rozumí palivové dříví všeho druhu k topným účelům s výjimkou těch druhů, kterých je třeba k výrobě dříví generátorového.

§ 2.

Rozdělovna jest právnickou osobou veřejného práva. Jest právní nástupkyní úřadovny pro uhelné hospodářství pro Čechy a Moravu, zřízené vládním nařízením ze dne 3. října 1944, č. 223 Sb., o hospodaření uhlím.

§ 3.

(1) Rozdělovna podléhá přímo předsednictvu vlády.

(2) Rozdělovnu zastupuje před soudem i mimo soud její přednosta.

(3) Přednostu Rozdělovny a jeho zástupce jmenuje vláda.

(4) Rozdělovna podléhá kontrole nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle ustanovení zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu.

§ 4.

Při předsednictvu vlády zřizuje se komise, složená ze zástupců generálního sekretariátu Hospodářské rady a ministerstev průmyslu, vnitřního obchodu, zahraničního obchodu, zemědělství, financí, výživy a dopravy, která stanoví zásadní směrnice pro hospodaření uhlím. Jednání komise se zúčastňuje přednosta Rozdělovny s hlasem poradním.

§ 5.

Rozdělovna vydává se schválením předsednictva vlády v rámci zásadních směrnic, stanovených podle § 4, předpisy o úpravě hospodaření uhlím, palivovým dřívím a o dozoru na ně. Tyto předpisy budou uveřejňovány v Úředním listě republiky Československé.

§ 6.

Úřady, veřejné orgány a zájmové organizace hospodářské jsou povinny, žádá-li o to Rozdělovna, spolupůsobiti při provádění tohoto dekretu.

§ 7.

Pro zprávy požadované Rozdělovnou a pro její pokyny použije se až na další ustanovení §§ 6, 7 a 10 vládního nařízení ze dne 26. června 1943, č. 175 Sb., o oběhu zboží.

§ 8.

Přednosta Rozdělovny vydá pro ni jednací řád, který vyžaduje schválení předsednictva vlády.

§ 9.

(1) Rozdělovna sestaví do 1. prosince každého roku rozpočet pro následující kalendářní rok a předloží jej předsednictvu vlády ke schválení.

(2) Do 1. března každého roku sestaví Rozdělovna účetní závěrku za uplynulý rozpočtový rok a předloží ji ke schválení předsednictvu vlády, které ji projedná v dohodě s nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

§ 10.

(1) Náklad na vydržování Rozdělovny se opatří příspěvky.

(2) Příspěvky jsou povinni odváděti:

a) za domácí paliva dodávající uhelná organizace, po případě prodejní organizace dodávajícího dolu;

b) za domácí paliva, která nejsou prodávána uhelnou organizací nebo prodejní organizací dodávajícího dolu, dodávající závod;

c) za dovezená paliva dovozce.

(3) Výši příspěvků a podmínky jejich vybírání stanoví ministr financí po slyšení předsedy nejvyššího úřadu cenového. Z příspěvků však nezaplacených jest platiti 4% úrok z prodlení.

(4) Platební rozkazy na příspěvky, vydané Rozdělovnou, jsou exekučním titulem; jejich splnění se vymáhá politickou exekucí.

§ 11.

Všechna právní jednání, listiny, podání a úřední úkony, jimiž se plní úkoly tímto dekretem Rozdělovně uložené, jsou prosty poplatků, kolků a dávek.

§ 12.

Jednání a opominutí, přičítací se předpisům tohoto dekretu nebo předpisům a pokynům, které vydá Rozdělovna v rámci svého oboru působnosti, trestá na návrh Rozdělovny, pokud nejde o čin trestný soudem, okresní národní výbor pokutou do 3.000.000 Kčs nebo vězením

do jednoho roku nebo oběma těmito tresty. Byla-li uložena pokuta, budiž pro případ nedobytnosti vyměřen zároveň náhradní trest vězení, a to podle míry zavinění do jednoho roku.

§ 13.

V případě zrušení Rozdělovny jmenuje předsednictvo vlády likvidátora a rozhodne po slyšení ministra průmyslu a ministra vnitřního obchodu o jejím jmění.

§ 14.

Použitelnost vládního nařízení č. 223/1944 Sb. se zrušuje.

§ 15.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

David v. r.	Kopecký v. r.
Gottwald v. r.	Laušman v. r.
Široký v. r.	Đuriš v. r.
Dr. Šrámek v. r.	Dr. Pietor v. r.
Ursíny v. r.	gen. Hasal v. r.
Masaryk v. r.	Hála v. r.
gen. Svoboda v. r.	Dr. Šoltész v. r.
Dr. Ripka v. r.	Dr. Procházka v. r.
Nosek v. r.	Majer v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Clementis v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	gen. Dr. Ferjenčík v. r.
Dr. Stránský v. r.	Lichner v. r.

116

Dekret presidenta republiky

ze dne 27. října 1945

o změně zákona ze dne 25. června 1926, č. 122 Sb. a vládního nařízení ze dne 17. července 1928, č. 124 Sb., o úpravě platů duchovenstva církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných, a o platovém přídavku k nejnižšímu ročnímu příjmu duchovenstva.

K návrhu vlády ustanovují:

Čl. I.

§ 1.

Ustanovení § 1, odst. 1 zákona ze dne 25. června 1926, č. 122 Sb. a § 2, odst. 1 vládního nařízení ze dne 17. července 1928, č. 124 Sb. se mění a zní:

„Nejnižší příjem (kongrua) duchovenstva kongruálních církví a náboženských společností státem uznaných případně recipovaných, činného při správě farních úřadů, jakož i jiné veřejné duchovní správě na místech systemizovaných se souhlasem státní správy kultury, stanoví se roční částkou Kčs 15.900.—, která se zvyšuje po každých třech rocích započitatelné služební doby vždy o Kčs 1.728.—, nejvýše však celkem desetkrát.“

§ 2.

Ustanovení § 5, odst. 2 zákona ze dne 25. června 1926, č. 122 Sb. a § 201, odst. 2 vládního nařízení ze dne 17. července 1928, č. 124 Sb. se mění a zní:

„Tato dotace, která jest splatná ve čtvrtletních lhůtách předem, má se k souhrnu veškerých kongruových doplňků a odpočívých a zaopatřovacích platů všemu kongruálnímu duchovenstvu ze státní pokladny skutečně v předchozím správním roce vyplacených, zmenšenému o vlastní příjmy Náboženské matice, o úhrnnou sumu výchovného; jakož i vdovských a sirotčích zaopatřovacích platů tak, jako počet příslušníků jednotlivých církví a náboženských společností nekongruálních k úhrnnému počtu příslušníků všech církví a náboženských společností kongruálních dohromady, jak se příslušná čísla jeví podle výsledků posledního úředního sčítání lidu.“

Čl. II.

§ 1.

(1) Na místo dosavadního nejnižšího příjmu (kongruy) nastupuje od účinnosti tohoto dekretu nejnižší příjem (kongrua) podle částek určených v tomto dekretu.

(2) Nový doplněk kongruy se vyměří podle stupně (zvýšení), jehož duchovní dosáhl v den účinnosti tohoto dekretu.

(3) Nárok na všeobecný a jednotný drahotný přírůstek po případě doplňkový přírůstek zaniká dnem, od kterého se ustanovení tohoto dekretu použije na toho kterého duchovního.

§ 2.

Ustanovení o povinnosti duchovních platiti pensijní příspěvek se zrušuje pro duchovní, na které se použije tohoto dekretu.

§ 3.

(1) Dosavadní ustanovení o drahotných přídavech pro duchovní ve výslužbě a pro pozůstalé po duchovních neplatí pro duchovní, na které se vztahuje tento dekret a kteří vstoupili do výslužby za jeho účinnosti a pro pozůstalé po těchto duchovních, jakož i po takových duchovních, kteří zemřeli v činné duchovní správě za účinnosti tohoto dekretu.

(2) Celkové odpočivné (zaopatřovací) platy nesmějí však býti u duchovních, kteří byli dne 1. srpna 1945 v činné duchovní správě, a u jejich pozůstalých nižší, než které by jim příslušely, kdyby se tento dekret na duchovní nevztahoval; pro tento účel se vdovská pense počítá s příspěvkem na výchovu. Případný rozdíl přísluší jako přírůstek k odpočivným (zaopatřovacím) platům.

(3) Změní-li se počet oprávněných příslušníků, provede se srovnání odpočivných (zaopatřovacích) platů podle předcházejícího odstavce znovu podle změněného stavu.

(4) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně také pro příjemce darů z milosti, pensí z milosti a odpočivných (zaopatřovacích) platů povolených podle volné úvahy.

Čl. III.

§ 1.

(1) K doplňkům kongruí duchovenstva přísluší platový přírůstek, jehož výměra se stanoví:

při nejnižším příjmu (kongrua) ročních:	roční částkou:
do 20.000.— Kčs	6.000.— Kčs
přes 20.000.— Kčs	
do 30.000.— Kčs	4.800.— Kčs
přes 30.000.— Kčs	3.600.— Kčs

(2) Duchovní nesmí na doplňku nejnižšího příjmu (kongruy) a platovém přírůstku podle ustanovení odstavce 1 dostati méně, než duchovní s nejbližší nižším doplňkem nejnižšího příjmu (kongruou), pro nějž je stanoven nejbližší vyšší platový přírůstek.

§ 2.

Platový přírůstek podle předchozího paragrafu jest splatný měsíčně zároveň s kongruou

a není součástí pensijní základny. Vyměřuje se z něho pojistné podle zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců ve znění předpisů jej měnících a doplňujících.

Čl. IV.

(1) Duchovní, kteří podle dosavadních předpisů neměli nárok na doplněk kongruy z toho důvodu, že příjmy rozhodné pro přiznání doplňku kongruy byly vyšší, než nejnižší příjem (kongrua), mohou podati příznávkou do konce roku 1945.

(2) V tomto případě jim náleží doplněk od 1. srpna 1945.

Čl. V.

Tento dekret se vztahuje na duchovní, jejichž nejnižší příjem (kongrua) byl upraven zákonem ze dne 25. června 1926, č. 122 Sb., a kteří byli dne 1. srpna 1945 v činné službě nebo budou později v ní ustanoveni, po případě reaktivováni.

Čl. VI.

(1) Dnem účinnosti tohoto dekretu pozbyvají platnosti všechna v jiných předpisech obzrazená ustanovení o předmětech upravených v tomto dekretu.

(2) Zejména se ruší § 201, odst. 1 vládního nařízení ze dne 17. července 1928, č. 124 Sb., použitelnost § 2 vládního nařízení ze dne 1. dubna 1941, č. 126 Sb. a použitelnost §§ 7 a 11 vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, č. 380 Sb.

Čl. VII.

Tento dekret nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1945 a platí v zemích České a Moravskoslezské; provede jej ministr školství a osvěty v dohodě s ministrem financí.

Dr. Beneš v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Dr. Nejedlý v. r.